24.11.2014 г. / 19:06:55

Вяра

25.11 по еретическия, †12 ноември по православния календар - Св. преподобни Нил Синайски, постник. Св. пророк Ахия

В памет на свети пророк Ахия († 960 г. пр. Р. Х.)



Свети пророк Ахия. Фрагмент от миниатюра в стара ромейска минология. Константинопол

Свети пророк Ахия произхождал от град Силом и живял при царуването на Соломон и Иеровоам. При Соломон той предсказал на Иеровоам разделянето на Соломоновото царство и отпадането от него на десетте колена, които образували Израилското царство. Когато срещнал Иеровоам сам в полето, пророк Ахия разкъсал дрехата си на дванадесет части и му заповядал да вземе десет от тях в знак на това, че Господ Бог Израилев предава в ръцете му десет колена, като изтръгва царството от ръката на Соломона и ще му даде

Израил, ако върви по Божиите пътища. Впоследствие, когато Авия, синът на Иеровоам, се разболял, пророкът предсказал на Иеровоамовата жена изтребването на целия им дом заради Иеровоамовото нечестие, и разселването на израилтяните зад Ефрат. Пророчеството на Ахия както за смъртта на детето, така и за съдбините на Израил се изпълнило.

Памет на преподобния Нил Постник (V в.)

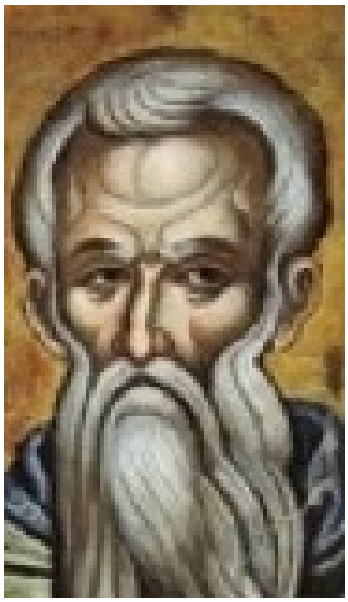

Свети преподобни Нил Синайски. Фрагмент от стара стенопис в Света Гора-Атон

Преподобният Нил бил родом от Константинопол, където получил прекрасно възпитание, изучил цялата книжна премъдрост и бил превъзходен оратор. Когато достигнал пълнолетие, той се оженил за една добродетелна жена, от която има две деца син и дъщеря. Благодарение на знатния си произход и личните си достойнства, той бил назначен за префект на столицата.

Той водел богоугоден и добродетелен живот, но пороците, господстващи в царския двор, го накарали да се замисли за

своето спасение и да остави света. **Като познал цялата суетност на този свят, който целият лежи в зло, проникнат от убеждението, че в него няма нищо постоянно, нищо вечно и справедливо, а всичко е извратено и изпълнено с неправда, Нил се устремил към тесния, но спасителен път, който води във вечния живот, изпълнен с истинско и неизменно веселие и безконечно блаженство.** Той убедил своята съпруга да даде съгласието си да остави света. Като раздали цялото си имущество на бедните, те дали свобода на робите и робините си, а после си поделили грижата за децата си. Съпругата на Нил взела при себе си дъщерята, а той сина си Теодул, заедно, с който оставил Константинопол, загърбвайки света и всички светски пристрастия. Съпругата на Нил с дъщеря им заминала за Египет и там в един от женските манастири приела монашески образ и започнала ревностно да служи на Господа в подвизите на благочестието. А блаженият Нил със сина си Теодул отишъл на Синайската планина, заселил се в пустинята и подражавал на живота на преподобните отци пустинници, прекарвайки живота си в пост, подвизи, молитва и бдение, умъртвявайки плътта си с различни монашески трудове.

Преподобният се заселил в една пещера, която изкопал със собствените си ръце и в нея се подвизавал четиридесет години. Мълвата за него скоро се разпространила навред и много хора с високо знание и състояние започнали да се обръщат към него за наставление и молитва.

Когато преподобният научил за заточението на свети Иоан Златоуст, смело и без страх извисил глас от дълбокото си безмълвие и изобличил император Аркадий, като му написал послание със строги укори заради неправдите му спрямо великия светител.

Докато водел отшелнически живот в монашески подвизи, за

изпитание на любовта му към Господа му било пратено едно особено изкушение. Пустинята била нападната от варвари, които като диви зверове нахлули внезапно и убили много свети отци, а други взели в плен. Заедно с другите те отвели и сина на свети Нил Теодул. Той горчиво плакал за сина си, особено когато научил, че варварите имат обичай да принасят пленниците в жертва на езическите богове. Но Бог съхранил Теодул невредим, защото епископът на град Емес го откупил от варварите и впоследствие го назначил за клирик.

Като научил за това, светият сам се отправил в Емес и бил посрещнат с почести от епископа, който въпреки желанието му го ръкоположил в презвитерски сан и го молел да остане да живее в града. Когато блаженият Нил не пожелал да остане там, а решил отново да се оттегли в Синай, епископът върнал сина му и ги отпратил с мир. Блаженият Нил отново отишъл със сина си на своето предишно място в Синай и като живял там много години, мирно се преставил на Господа.

От преподобния Нил са останали много душеполезни и изпълнени с премъдрост слова за поста, писма до различни лица по въпросите на вярата и християнското благочестие.

Тропарь преподобного Нила

глас 8

Слез твоих теченьми пустыни безплодное возделал еси,/ и иже из глубины воздыханьми во сто трудов уплодоносил еси,/ и был еси светильник вселенней, сияя чудесы, Ниле, отче наш,// моли Христа Бога спастися душам нашим.

Кондак преподобного Нила

глас 8

Хврастная страстей яже от телесе востания/ сечительно,

Ниле блаженне,/ во бденной твоей ссекл еси молитве,/ но, яко имея дерзновение ко Господу,/ от всяких мя бед свободи, да зову ти:// радуйся, отче всемирный.

Ин кондак преподобнаго Нила Постника

глас 8

Божественною любовию возгоревся, всеблаженне,/ оставил еси иже в житии молвы/ и постных селитву в горе стяжа,/ от неямсе, вшед в мрак незаходный,/ приемлеши, яко древле Богоносец, Богоначертанная писмена,/ имиже к Божественней добродетели наставляеми, весело вопием ти:/ радуйся, отче Ниле, постником добротворение.

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

Наставления и мисли на свети Нил Синайски



Стар ръкопис с творби на преп. Нил Синайски, Света Гора-Атон

"Бъдете кротки към хората, но войнствени към нашия враг, тъй като именно в това се състои естествената употреба на

гнева — враждебно да се противим на древната змия... Който злопаметствува по отношение на демоните, той не е злопаметен по отношение на хората".

Блажен е човекът, който по време на молитвите си запазва съвършена без-образност и без-мечтание.

Молитвата е клонка от дървото на кротостта и безгневието, проява на радост и благодарност, лек за унинието . Ако си търпелив, винаги ще се молиш с радост.

Благодетелна за душата е банята на молитвата - сълзите по време на молитва, но след това помни за какво си плакал.

"Праведниците са наречени неразумни, защото преуспявайки в много трудното, дори невъзможно дело - запазването на целомъдрието, те пренебрегнали малкото и лесното".

"Не желай чувствено да видиш ангели, или сили, или Христа, за да не загубиш ума си, като приемеш вълка за пастир и се поклониш на враговете демони".

"Когато се молиш, не придавай на Божеството какъвто и да било облик и не допущай: умът ти да, се "преобразява" в някакъв образ, но невещественo пристъпи към Невещественията и ще се срещнеш с Него".

"Има и още една печал непотребна, когато в съгрешилата душа се влага намерение не да поправи живота си и да се очисти от страстите, а пагубно отчаяние. Именно тя не позволила на Каин да се покае след братоубийството, а при Юда след предателството, като му внушава отчаяние, го тласка към самоубийство. Ако искаш да се справиш с унинието и мрачното разположение на духа, трябва да се изпълниш с благодушна любов и да се облечеш в незлобна радост."

"Трябва да знаеш следното коварство на демоните. Понякога те се разделят на групи. Едните идат със съблазън — и когато ти потърсиш помощ, идват другите в ангелски вид и прогонват първите, за да бъдеш измамен ти, че са истински ангели и да изпаднеш в самомнението, че си достоен за тях".

"Ако забележиш, че когато се молиш против някой греховен помисъл, той е утихнал скоро и леко, разгледай от какво е произлязло това, за да не попаднеш в засада и, бидейки измамен, да не станеш предател сам на себе си… Понякога демоните, като вложат в тебе известни греховни помисли, сами те подбуждат да се молиш против тях, да им противоречиш, и тогава веднага се махат. Те правят това, за да паднеш ти в измама, като си въобразиш, че вече си започнал да побеждаваш мислите и да плашиш демоните."

---

buditeli.info © 2017